

Lessons learned – Filip Franěk

Moje příprava na PRINCE2® Foundation trvala celkem **9 dní** roztroušených v průběhu jednoho měsíce. Základní znalosti o projektovém řízení jsem měl ze školních předmětů o řízení projektů informačních systémů, ale se samotnou metodikou jsem měl nulovou zkušenost.

Jako hlavní zdroj informací mi posloužila kniha **Managing Successful Projects with PRINCE2®**. Její hlavní výhodou je, že obsahuje kompletní informace k úspěšnému složení zkoušky a to velice přehledně. Nicméně se jedná spíše o technický popis, takže „děj“ ta kniha moc nemá, nicméně je tam vše a velmi rychle se v ní pak dá vyhledávat. Doporučuji knihu přečíst dvakrát právě z důvodu jejího rozložení. První půlka knihy jsou totiž Principles a Themes. To sice člověk čte, ale ne úplně chápe co to je a k čemu je to vlastně dobré. To vše se ale následně spojí v kapitole Processes. Proto doporučuji se ke knize s nějakým odstupem vrátit a od začátku ji znovu alespoň zrychleně pročíst, protože pak člověk zachytí velkou spoustu dalších důležitých informací.

Jako druhou knihu, kterou jsem měl původně na opakování, jsem zvolil **PRINCE2® for dummies**. Ta se mi každopádně vůbec nelíbila (pominu-li už její název ...), protože je to psané formou jakéhosi románu. Autor se patrně snažil napravit nedostatek první knihy, a sice absenci „děje“. To nicméně značně přepálil a jsou tam hlavně jeho moudra, příběhy a vtípky. A mezitím čtenář musí vyhledávat ty důležité informace o metodice. Takže pro tuto knihu jednoznačně palec dolů.

K samotné přípravě jsem použil i jiné zdroje a to hlavně od **ManagementPlaza** (<http://www.mgmtplaza.com/>). Mají velmi dobře zpracovaný procesní model, příručku s výtahem důležitých věcí pro zkoušku a také velmi hodnotná videa na Youtube. Videa obecně doporučuji pro pochopení časové souslednosti a vztahů etap, produktů atd.

Rozhodně doporučuji nepodcenit testy a vyhledat ještě další **sample testy**. Při prvním průchodu testem jsem byl velmi nemile překvapen typem některých otázek. Stejně tak času je napoprvé málo a ani jsem zkušební test za hodinu nestihnul přečíst a vyplnit.

Právě typy otázek se ale v testech opakují, takže je dobré toto znát a připravit se například na otázky, kde jsou 3 odpovědi správné a člověk musí vyhledat jednu špatnou, nebo otázky na propojení procesů s principy. Všechny tyto informace jsou v materiálech obsaženy (některé ne explicitně), ale je nutné pochopit hlavně souvislosti, aby si to člověk mohl domyslet. Vyplatí se i znalost manažerských produktů – účel, obsah, kdo za něj zodpovídá, kdo ho mění.

Obecně mi přijde, že v testech byly buď naprosto jednoduché otázky, nebo velmi složité, které vyžadovaly důkladnou znalost a rozlišování jednotlivých malých rozdílů mezi odpověďmi.

Co se týče organizace zkoušky v British Councilu, tak to byl chaos. Kromě toho, že ani nevěděli, jak se metodika jmenuje, tak nám také obstarali jenom anglické testy, přestože všichni žádali dvojjazyčné. Následoval telefonát do Anglie, dlouhé čekání, a rozdání nových, jiných testů. Jak se psalo v minulých LL o možnosti kontroly výsledků hned po zkoušce, tak toto u nás tedy neproběhlo. Takže BC je tam vlastně jen proto, aby kontroloval, zda zkoušení nepodvádějí a obdaroval Vás jejich tužkou a gumou.